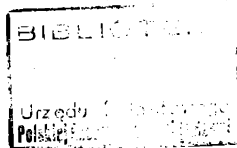

Warszawa, 15 marca 1937 r.

URZĄD PATENTOWY

A01m 9/06

RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

OPIS PATENTOWY

Nr 24431.

Kl ~~45-1, 3703.~~

Gesellschaft für Chemische Industrie in Basel
(Bazyleja, Szwajcaria).

45^l 9/06

Środek do zwalczania szkodników zawierający kwas pruski.

Zgłoszono 13 lipca 1935 r.

Udzielono 20 stycznia 1937 r.

Pierwszeństwo: 14 sierpnia 1934 r. (Szwajcaria).

Jak wiadomo, kwas pruski jest doskonałym środkiem do zwalczania różnych szkodników, jednak stosowanie go w postaci ciekłej jest niebezpieczne, gdyż jest on skłonny do rozkładu i może wskutek tego spowodować wybuch. Aby temu zapobiec, ciekły kwas pruski trzeba utrwalać takimi środkami, jak np. kwasem szczawiowym. Aby uniknąć niedogodności związanych z transportem nisko wrzącego ciekłego kwasu pruskiego, stosuje się pochłanianie kwasu pruskiego przez ciała o dużej powierzchni cząstek, jak ziemię okrzemkową, azbest i węgiel aktywny, oraz ponowne odzyskiwanie tego kwasu na miejscu zużycia. Jednakże nawet w takiej postaci kwas pruski nie jest zupełnie trwały i nawet w tym

przypadku należy dodawać doń środków utrwalających. Do pochłaniania kwasu pruskiego proponowano też stosowanie węgla aktywnego o charakterze kwaśnym, np. potraktowanego uprzednio kwasami ciekłymi albo kwasami w postaci par. Taki węgiel również utrwala kwas pruski. Według innego sposobu materiał w rodzaju celulozy traktuje się najpierw kwasami albo solami o odczynie kwaśnym, a następnie nasycy się go kwasem pruskim.

Obecnie wykryto, że doskonałym środkiem występującym w naturze na wielkich przestrzeniach, wchłaniającym kwas pruski w wielkich ilościach i jednocześnie go utrwalającym jest torf. Torf posiada tę specjalną zaletę, że oprócz utrwalaania me-

chanicznego powoduje utrwalenie chemiczne, tak iż nie wymaga żadnych dodatków chemicznych stosowanych zwykle do utrwalania kwasu pruskiego, jak np. kwasu szczawiowego, siarkowego lub siarkawego, mogących nadżerać blaszane ścianki opakowania. Torf, zawierający kwas pruski, po wyłożeniu go na powietrze łatwo oddaje z powrotem ten kwas, nadaje się więc doskonale do zwalczania wszelkich szkodników.

Do pochłaniania można stosować wszelkie gatunki torfu, a zwłaszcza wysoce porowate młodsze torfy typu sphagnum. Torf można stosować w postaci cegiełek albo można go rozdrobnić na ziarna, włókna, proszek lub siano torfowe. Można również stłaczać torf w dowolne kształtki. Przy zawartości 50% kwasu pruskiego produkty te mają wygląd suchy; przy zawartości 70% kwasu pruskiego zaczyna być widoczne słabe zwilżenie materiału chłonnego, jednakże kwas pruski jeszcze nie wydziela się. W porównaniu z tym palona ziemia o krzemkowa daje produkty o zawartości zaledwie 40% kwasu pruskiego, gdyż większa zawartość procentowa powoduje podczas transportu takich produktów niebezpieczeństwo wydzielenia się płynnego kwasu pruskiego ze środka chłonnego do opakowania.

Nasycony torf po wystawieniu na powietrze oddaje z powrotem wszystkich kwas

pruski, pozostały zaś szkielet torfowy, wolny od trucizny, można łatwo zniszczyć albo też ponownie nasycić kwasem pruskim. Szybkość wydzielania kwasu pruskiego można łatwo regulować przez dobieranie wielkości kształtek, gdyż szybkość ulatniania się z nich kwasu pruskiego jest odwrotnie proporcjonalna do ich wielkości.

Poza swymi zaletami natury technicznej posiada torf jeszcze tę zaletę, że jest nadzwyczaj tani.

Środek według wynalazku może również zawierać znane dodatki ciał drażniących i innych ciał ostrzegawczych.

Zastrzeżenia patentowe.

1. Środek do zwalczania szkodników zawierający kwas pruski związany z materiałami o wielkiej powierzchni zewnętrznej cząstek, znamienny tym, że jako materiał chłonny i utrwalaający zawiera torf.

2. Środek do zwalczania szkodników według zastrz. 1, znamienny tym, że posiada postać sprasowanych z torfu kształtek lub postać rozdrobnionej masy torfowej nadającej się do rozsiewania.

Gesellschaft für Chemische
Industrie in Basel.

Zastępca: M. Skrzypkowski,
rzecznik patentowy.